

aartsvijand van MAURICIUS, behoorde ook hij onder des Gouverneurs hevige tegenstanders.

Uit het XXXIe artikel der *Verzoekpunten van redres* blijkt genoegzaam, dat althans hier de schuld niet aan MAURICIUS kan worden geweten. De cabalisten verzoeken toch daarbij aan de Commissarissen om te zorgen: „dat „aan den kerkenraad mag werden gerecommandeerd te zorgen, dat de Predikanten zich godvruchtig gedragen en „bijzonderlijk zich wachten van op den predikstoel of daar „buiten zich in te laten in dispuuten, die tot ongeluk van „de colonie sedert lange hebben gedraafd.

„Geen proponenten den stoel te doen beklimmen, voor „dat men uit hunne attestatien zal onderricht zijn van hun „goed gedrag, wandel en handel.” •

In eene missive omtrent deze zaak, den 30^{en} November 1751 door MAURICIUS geschreven, vindt men de volgende weinig bekende bijzonderheid opgeteekend.

Er schijnen namelijk toenmaals ¹⁾ reeds verscheiden neger-slaven in Suriname tot het Christendom overgegaan en gedoopt te zijn, waaronder met name wordt genoemd de Gouvernements-slaaf en kok BENJAMIN, terwijl, ten gebruike van de negers bij het godsdienstig onderwijs, „de „vraagjes van BORSTIUS” door den jongsten zoon van den Gouverneur, ANDREAS genaamd, in het Neger-Engelsch waren vertaald en gedrukt.

---

zij ook menige beschuldiging tegen MAURICIUS inbragten. Zij was eigenaresse van eenige plantages, o. a. van Sorgvliet aan de Beneden-Commewijne. PFAFF kwam in Februarij 1757 in Suriname terug.

¹⁾ Reeds in 1735 hadden zich zendelingen der Moravische Broedergemeente onder de Indianen gevestigd. In 1740 kwamen de eerste Moravische Broeders te Paramaribo wonen en den 21^{en} Julij 1776 werd de eerste negerslaaf door hen gedoopt en tot ledemaat dier gemeente aangenomen. Zie onze *Beschrijving van Suriname*, blz. 43.